

اعلامیه کنفرانس جهانی زن، پکن

سپتامبر ۱۹۹۵

۱. ما دولتهای شرکت کننده در چهارمین کنفرانس جهانی درباره زنان،
  ۲. که در اینجا، در پکن، در پنجاهمین سال تأسیس سازمان ملل متحد گرد آمده ایم،
  ۳. عزم جزم کرده ایم تا اهداف برابری، توسعه و صلح برای عموم زنان را در سراسر جهان به سود کل بشریت پیش ببریم،
  ۴. اعلام می کنیم آراء عموم زنان را از سراسر جهان دریافت کرده ایم و به چندگونی زنان و نقش ها و شرایط آنان توجه داریم، یاد زنانی که در گذشته این راه را هموار کرده اند گرامی می داریم و از امیدی که قلوب جوانان را آکنده است الهام می گیریم،
  ۵. تصدیق می کنیم که در دهه گذشته منزلت زنان از پاره ای جهات مهم پیشرفت کرده ولی این پیشرفت در همه جا یکسان نبوده و نابرابری زنان و مردان همچنان دوام آورده است و از اینرو موانع اصلی که پی آیندهایی جدی برای بهزیست عموم مردمان خواهند داشت همچنان برجاست،
  ۶. نیز تصدیق می کنیم که این موقعیت با فقر روبه رشدی که حیات اکثریت مردم جهان، به ویژه زنان و کودکان، را متأثر می سازد و ریشه های آن در حیطه های ملی و بین المللی هر دو قرار دارد تشدید می یابد،
  ۷. خود را بی دریغ وقف مقابله با این محدودیت ها و موانع می کنیم تا از این طریق پیشرفت زنان و توانمندسازی آنان را در سراسر جهان فراتر ببریم و برآنیم که این امر هم اینک نیازمند اقدام فوری در سایه امید، همکاری و همبستگی است تا ما را به پیش برد و به قرن آینده رهنمون شود.
- بر تعهد خود به موارد ذیل مجدداً تأکید می ورزیم:
۸. به حقوق برابر و حیثیت ذاتی انسانی زنان و مردان و سایر مقاصد و اصولی که در منشور ملل متحد ثبت گردیده، به اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین المللی حقوق بشر، به ویژه کنوانسیون امحای جمیع صور تبعیض علیه زنان و کنوانسیون حقوق کودک و همچنین کنوانسیون امحای خشونت علیه زنان و اعلامیه حق توسعه؛
  ۹. به تضمین اجرای کامل حقوق بشر مربوط به زنان و کودکان دختر به عنوان بخش جدایی ناپذیر و پیوسته و تقسیم ناپذیر جمیع حقوق بشر و آزادی های بنیادین؛
  ۱۰. به مبنا قراردادن وفاق و پیشرفتی که در گردهمایی های سران و کنفرانس های پیشین ملل متحد در جهت هدف حصول برابری، توسعه و صلح حاصل آمده است: درباره زنان در نایروبی به سال ۱۹۹۵، درباره کودکان در نیویورک به سال ۱۹۹۰، درباره محیط زیست و توسعه در ریو دوژانیرو به سال ۱۹۹۲، درباره حقوق بشر در وین به سال ۱۹۹۳، درباره جمعیت و توسعه در قاهره به سال ۱۹۹۴، درباره توسعه اجتماعی در کپنهاک به سال ۱۹۹۵؛

۱۱. به حصول کامل و اجرای مؤثر راهبردهای آینده‌نگر ناپروبی برای پیشرفت زنان؛

۱۲. به توانمندسازی و پیشرفت زنان، از جمله حصول حق آزادی اندیشه، وجدان، دین و عقیده و از این طریق کمک به رفع نیازهای علم‌الاخلاقی، اخلاقی، روانی و فکری زنان و مردان، به انفراد یا همراه با دیگران، و از این طریق تضمین تحقق توان بالقوه کامل آنان در جامعه و شکل بخشیدن به زندگی‌شان برابر آمالی که خود دارند.

ما پذیرفته‌ایم که:

۱۳. توانمندسازی زنان و مشارکت کامل آنان بر پایه برابری در همه زمینه‌های جامعه، از جمله مشارکت در فرآیند تصمیم‌گیری و دسترسی به قدرت، برای حصول برابری، توسعه و صلح، لزوم بنیادین دارد؛

۱۴. حقوق زنان، حقوق بشر است؛

۱۵. حقوق، فرصت‌ها و دسترسی برابر به منابع، تسهیم برابر مسئولیت‌های خانواده میان مردان و زنان و شراکتی هماهنگ میان آنان در تحقق بهزیست خود و خانواده‌هایشان و نیز در تحکیم دموکراسی، امور خطیراند؛

۱۶. امحای فقر بر اساس رشد اقتصادی پیگیر، توسعه اجتماعی، حفظ محیط زیست و عدالت اجتماعی مستلزم مداخله زنان در توسعه اقتصادی و اجتماعی، فرصت‌های برابر و مشارکت کامل و برابر زنان و مردان به عنوان کارگزاران و بهره‌برداران توسعه پاینده و مردم‌مدار است؛

۱۷. تصدیق و تأکید مجدد و صریح بر اینکه حق عموم زنان در کنترل جمیع جنبه‌های سلامت خود، به ویژه زادخیزی‌شان برای توانمندسازی آنان لزوم بنیادین دارد؛

۱۸. صلح در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی قابل دسترس است و با پیشرفت زنان که یک نیروی بنیادین برای رهبری، حل و فصل مناقشات و پیشبرد صلحی پایدار در کلیه سطوح هستند پیوندهای جدایی‌ناپذیر دارد.

۱۹. ضرورت اقتضا می‌کند که با مشارکت کامل زنان، برنامه‌ها و خط مشی‌های حساس به جنسیت، مؤثر و کارآمد که متقابلاً یکدیگر را تقویت کنند، منجمله برنامه‌ها و خط مشی‌های توسعه، در کلیه سطوحی که توانمندسازی و پیشرفت زنان را بپرورد، طراحی، اجرا و نظارت گردند.

۲۰. مشارکت و کمک همه بخش‌های جامعه مدنی، به ویژه گروه‌ها و شبکه‌های زنان و سایر سازمان‌های غیردولتی و سازمان‌های مبتنی بر اجتماع، ضمن احترام کامل به خودمختاری آنها، با همکاری دولت‌ها، در اجرا و پیگیری مؤثر این کار پایه عمل حائز اهمیت است.

۲۱. اجرای این کار پایه عمل مستلزم تعهد دولت‌ها و اجتماع جهانی است. دولت‌ها و اجتماع بین‌المللی با تقبل تعهدات ملی و بین‌المللی جهت عمل، من جمله تعهداتی که در این کنفرانس پذیرفته‌اند، ضرورت اتخاذ عمل حائز اولویت جهت توانمندسازی و پیشرفت زنان را تصدیق می‌کنند.

مصمم هستیم:

۲۲. تلاش‌ها و اقدامات را تشدید نماییم تا اهداف و رهبردهای آینده‌نگر نایروبی برای پیشرفت زنان تا پایان این قرن حاصل گردند.

۲۳. برخورداری کامل زنان و کودکان دختر را از جمیع حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین تضمین کنیم و اقدامات مؤثری علیه موارد نقض این حقوق و آزادی‌ها اتخاذ نماییم؛

۲۴. کلیه اقدامات لازم را جهت امحای جمیع صور تبعیض علیه زنان و کودکان دختر معمول داریم و کلیه موانع فراروی برابری جنسیتی، پیشرفت و توانمندسازی زنان را از میان برداریم؛

۲۵. به ترغیب مردان پردازیم تا در کلیه اقداماتی که در جهت برابری زن و مرد به عمل می‌آید مشارکت کامل داشته باشند؛

۲۶. استقلال اقتصادی زنان را از طریق مختلف، من جمله اشتغال، ارتقاء بخشیم و بار فقر پابرجا و رو به تزاید زنان را با مقابله با علل ساختاری فقر از طریق تغییر ساختار اقتصادی، تضمین دسترسی برابر همه زنان، منجمله زنان روستایی، به عنوان کارگزاران مهم توسعه، به منابع تولید، فرصت‌ها و خدمات عمومی، از میان برداریم؛

۲۷. توسعه پاینده مردم مدار، من جمله رشد اقتصادی پیگیر، را از طریق تأمین آموزش پایه، آموزش مادام‌العمر، سواد آموزش و پرورش و مراقبت بهداشتی اولیه برای دختران و زنان ارتقاء بخشیم؛

۲۸. گام‌های مثبت جهت تضمین صلح برای پیشرفت زنان برداریم و نقش پیشرو زنان را در جنبش صلح تصدیق کنیم و به گونه‌ای فعال در جهت خلع سلاح عمومی و کامل تحت بازرسی قاطع و مؤثر بین‌المللی بکوشیم و از مذاکرات بی‌درنگ جهت انعقاد پیمان جامع و عام منع آزمایش سلاح‌های اتمی که به نحوی چندجانبه و مؤثر قابل رسیدگی باشد و به خلع سلاح هسته‌ای و جلوگیری از تکثیر سلاح‌های هسته‌ای در کلیه وجوه آن کمک کند حمایت به عمل آوریم؛

۲۹. از جمیع صور خشونت علیه زنان جلوگیری کنیم و به امحای آنها پردازیم؛

۳۰. دسترسی برابر زنان و مردان را به آموزش و مراقبت بهداشتی و رفتار برابر با آنان را در این موارد تضمین کنیم و آموزش و همچنین بهداشت جنسی و زادآوری زنان را بهبود بخشیم؛

۳۱. جمیع حقوق بشر مربوط به زنان و دختران را ارتقاء بخشیم و از آنها حمایت نماییم؛

۳۲. بر تلاشهایی که جهت تضمین برخورداری برابر عموم زنان و دختران از جمیع حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین و حذف موانع چندگانه‌ای که در راه توانمندسازی و پیشرفت آنان به دلیل عواملی چون نژاد، سن، زبان، قومیت، فرهنگ، دین یا معلولیت یا بومی بودن وجود دارد، بیافزائیم؛

۳۳. احترام به حقوق بین‌الملل، من جمله حقوق بشر دوستانه را، به ویژه به منظور حمایت از زنان و دختران، تضمین کنیم؛

۳۴. توان بالقوه دختران و زنان همه سنین را به کمال توسعه بخشیم، مشارکت کامل و برابر آنان را در ساختن جهانی بهتر برای همگان تضمین کنیم و بر نقش آنان در فرآیند توسعه بیافزائیم.

ما مصمم هستیم تا:

۳۵. دسترسی برابر زنان به منابع اقتصادی، از جمله زمین، اعتبارات، علوم و تکنولوژی، پرورش حرفه‌ای، اطلاعات، ارتباطات و بازار را به عنوان وسیله‌ای برای پیشبرد بیشتر توانمندسازی و پیشرفت زنان و دختران که باعث افزایش توانایی آنان در برخورداری از مزایای دسترسی کامل به این منابع، منجمله، از طریق همکاری‌های بین‌المللی می‌گردد تضمین کنیم؛

۳۶. موفقیت کار پایه عمل را که مستلزم تعهدی پرتوان از سوی دولت‌ها، سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی در همه سطوح است تضمین کنیم. ما عمیقاً پذیرفته‌ایم که توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی و حفظ محیط زیست اجزای وابسته به هم و متقابلاً تقویت کننده توسعه پاینده‌اند که چارچوب تلاش‌های ما برای حصول کیفیت بالاتر زندگی برای همگی مردم است. توسعه اجتماعی عادلانه‌ای که توانمندسازی فقرا، بویژه زنان فقیر را در بهره‌گیری پاینده از منابع محیط زیست تصدیق می‌کند بنیاد ضرور توسعه پاینده‌است. همچنین، تصدیق می‌کنیم که رشد اقتصادی پی‌گسترده (۳۶) و پیگیر در متن توسعه پاینده لازمه پاینده‌سازی توسعه اجتماعی و عدالت اجتماعی است. موفقیت کار پایه عمل مستلزم بسیج منابع کافی در سطوح ملی و بین‌المللی و همچنین منابع جدید و اضافی برای کشورهای در حال توسعه از جمیع مکانیسم‌های قابل حصول تأمین مالی است از جمله: منابع چند جانبه، دو جانبه و خصوصی برای پیشرفت زنان، منابع مالی جهت تقویت توان نهادهای ملی، فرورمنطقه‌ای، منطقه‌ای و بین‌المللی، تعهد به حقوق برابر، مسئولیت‌های برابر و فرصت‌های برابر و مشارکت برابر زنان و مردان در جمیع هیأت‌ها و فرآیندهای سیاستگذاری ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، و استقرار یا تقویت مکانیسم‌هایی در کلیه سطوح جهت پاسخگویی به زنان جهان؛

۳۷. همچنین، موفقیت کار پایه عمل را در کشورهایایی که دارای اقتصاد در حال گذار هستند تضمین کنیم. این کار مستلزم همکاری و مساعدت مستمر بین‌المللی است.

۳۸. بدین وسیله، ما به عنوان دولتهای شرکت‌کننده در کنفرانس، کار پایه‌ای را که پس از این خواهد آمد تصویب می‌کنیم و خود را به اجرای آن متعهد می‌سازیم، و تضمین می‌کنیم که دیدگاهی جنسیتی در جمیع سیاست‌ها و خط مشی‌های ما منعکس باشد. ما مصراً از سازمان ملل متحد، نهادهای مالی منطقه‌ای و بین‌المللی، دیگر نهادهای منطقه‌ای و بین‌المللی ذریبط و از عموم زنان و مردان، و نیز از سازمان‌های غیردولتی، ضمن احترام کامل به خودمختاری آنان، و از کلیه بخش‌های جامعه مدنی، در خواست می‌کنیم که، با همکاری دولت‌ها، خود را کاملاً به کار پایه عمل متعهد سازند و به اجرای آن کمک کنند.